

Bülten

Güven

Ne zordur hayallerin yıkılması...
 Ne zordur kendin kadar güvendiğin insanın yalan çıkması..
 Sahi nedir güven ? Kimdir güvenilecek insan ya da var mıdır öyle biri... ve daha böyle birden çok soru..Var mıdır bunların cevabı..Varsa da kim veriyor bunların cevabını? "güvenilecek insanlar mı ?" Peki ya biz güvenilecek insanlar mıyız ?
 Güven ; bir kişiye yaslanabilmek değil midir, ona gözün kapalı her şeyi emanet edebilmek.Belki de inanmak değil midir ?
 Peki ya güvenilecek insan kimdir ? Sadece güven veren mi? yalan söylemeyen mi? yoksa inanmak istediğimiz insan mı ?
 sorular sorular...Ama cevapları var mıdır ? Cevap verecek birileri ya da ?

Güven bağlılıktır; karşılık beklemeden bağlanmaktır. Bunları sağlayan insandır güvenilecek insan..

Güven

İnsanlar arasındaki ilişkilerde en temel duygu güvendir. Güvendiğimiz insanları severiz saygı duyarız. Güven varsa en gizli sırlarımızı açabiliriz. Güven duygusuyla her türlü işbirliğine açık oluruz. Bu açıdan insanların yemek, içmek gibi fizyolojik ihtiyaçlarıyla beraber hayati önem taşıyan en önemli gereksinimlerin güven duygusu olduğunu söyleyebiliriz.

Güven ortamının, toplumların devamı için önemi tartışılmazdır. Birbirine karşılıklı olarak güvenen insanların oluşturduğu toplumlar ancak pozitif değerler üretebilir ve bu tür toplumlar uzun süre sağlıklı şekilde ayakta kalabilir.

İNSANLAR ARASINDAKİ İLİŞKİLERDE EN TEMEL DUYGU GÜVENDİR...

Güvenlik İhtiyacı

Hümanist yaklaşımçı Maslow ihtiyaç hiyerarşisini şöyle izah eder: "Zaruri ihtiyaçlardan sonra güvenlik ihtiyacı gelir. Bir insan güvenlik ihtiyacını karşılamadan kendini gerçekleştiremez. Ancak bireyler güvenli ortamlarda sağlıklı düşünebilir, kendini gerçekleştirebilir."

Kişi her tür tehlikeden uzaksa dengededir ya da kendisini esenlik içinde hissediyorsa dengededir. Barınma, giyinme, ısınma, güvenli, istikrarlı bir yaşam, dengeli yaşamak için ihtiyaç duyulan her şey; bağlanma, sırtını birine dayama, korunma, himaye edilme; korkusuz, kaygısız, karmaşadan uzak yaşama ihtiyaçları; yapılandırılmış, kestirilebilir, düzenli, sınırları belli, kurallı, kanunların olduğu ve uygulandığı vatanında yaşama ihtiyaçları; kudretli bir koruyucuya duyulan ihtiyaçlar... bu basamakta yer alır.

Fizyolojik ihtiyaçlar gibi bu ihtiyaçlarda organizmaya tamamen hakim olabilir ve tüm davranışları güdüleyebilirler; hatta bireyi yalnızca güvenlik arayan biri haline getirebilirler.

Deprem, sel...gibi doğal afetler, savaşlar, yoksulluk buna örnek olarak verilebilir. İnsanın tüm zihni bu ihtiyacı tatmine yönelebilir. Hayalleri, idealleri, değerleri, gelecek planları hep bu ihtiyacın karşılanmasıyla meşgul olabilir; hatta bazen nasılsa yeme, içme gibi fizyolojik ihtiyaçları karşılanıyor diye, fizyolojik ihtiyaçlar güvenlik ihtiyacından daha önemsiz olarak algılanabilir. Bu durumdaki kişi, yalnızca güvenlik için yaşar. Televizyonda her gün çeşitli kanallarda yer alan evlilik programlarında evlenmek için yayına katılan kişilerin ev, araba, maaş, emeklilik, sosyal güvenlik araması...bu konuya dair ihtiyaçlarla güdülenmiş olmalarındandır.

Çoğunlukla sadece bu ihtiyacını tatminle güdülenmiş kişiyi fark etmek çok mümkün olmaz; çünkü toplumsal kurallar bu ihtiyaç içinde hareket ettiğini belli etmeyi ayıp karşılar. Bebek ve çocuklar ise rahatlıkla ve tüm çıplaklığıyla bu ihtiyaçla güdülendiklerini ortaya koyarlar. Güvenlik ihtiyacı tehdit edildiği an da tüm bedenleriyle tepki verirler.

*Güç ve güveni
hep dışarıda
aradım. Ama
bunlar insanın
içinden gelir ve
her zaman
oradadırlar.*

Freud

Örneğin düştüklerinde canı yanmanın ötesinde yanında annesini istediği için hemen ağlamaya başlarlar ya da hastalandıklarında, bir yerleri ağrıdığına kucağa alınmak, yalnız kalmamak isterler. Korunma, güvende hissetme, desteklenme ihtiyaçları neredeyse tüm davranışlarına hakimdir. Çocuklar tüm bunların dışında günlük yaşam ritimlerindeki ya da çevresindeki insanların yüz ifadelerindeki değişimlerle hatta bu şaka bile olsa kaygıya kapılır, kendilerini güvensiz hissederler. Tutarsızlığa, kararsızlığa, değişkenliğe, kestirilemez olan tüm durumlara toleransları oldukça düşüktür. Sınırları çizilmiş bir ortamı, düzenli, yapılandırılmış bir çevreyi, sınırsız özgürlüğe tercih ederler. Bundan dolayı anne baba arasında yaşanan tartışmalar, kavgalar, ayrılıklar, boşanma, ölüm...güven duygusunun sarsılmasına sebep olur. Ya da maruz kaldıkları fiziksel şiddet, dayak, öfke patlamaları, kendisine yapıştırılan etiketler (şişko, sıska, tembel, koca kafa, sırık...), sert konuşmalar, kaba hareketlerle yapılan yardım davranışları (saçını yolarak tarama, giydirip soyarken kaba davranma canını yakma, yıkarken canını

yakma, sert şekilde yatağına yatırma, hırpalama...) çocukta tam bir panik oluşturur. Bu paniğin zemininde terk edilme, ayrılık, ebeveyn sevgisini yitirme, güvenlik ve korunmayı kaybetme endişeleri yatar.

Maslow'a göre, çocuklar ve yetişkinler genellikle emin, düzenli, tahmin edilebilir, kanunların olduğu, yapılandırılmış, kurallı, ilkeli bir dünyada yaşamayı tercih ederler; çünkü böyle bir dünyada her şey önceden hesaplanabilir ve bu dünyada beklenmeyen kötü sürprizlerin ortaya çıkma olasılığı düşüktür. Altından kalkılmayacak, karmaşık tehlikeler ortaya çıkmaz, çıksa bile kendisini koruyacak ebeveynleri, koruyucuları ve toplumsal kurumları (polis, jandarma, güvenlik, sigorta, mahkeme...) vardır.

Modern toplumlarda sağlıklı bireyler önemli ölçüde bu ihtiyaçlarını tatmin etmişlerdir. Barışçı, düzenli, kararlı, tutarlı ve iyi bir toplumda bireyler kendilerini güven içinde hissederler. Karnı doymuş kişi kendisini nasıl aç hissetmezse, emniyeti sağlanmış kişide kendisini tehlikede hissetmez.

İnsanların çeşitli hak ve güvenceleri olan işlerde çalışmak istemesi de güvenlik ihtiyacındandır, gençlerin yeteneklerine uygun sevebileceği meslekler seçmek yerine, bol para kazanabileceği meslekleri tercih etmesi de. İnsanlar güvenlik için para biriktirir, geleceklerini güvenli yaşamak için sigortalarını öder, ekstra sağlık ve özel sigortalara yönelir. Bilinmeze karşı bilinenin tercih edilmesi de bundandır. "En kötü tercih bile tercihsizlikten iyidir" de buna dayanmaktadır; çünkü bilinmezlik insanı var olan acıdan daha fazla acıtır. Tanıdık acı, muhtemel acıdan belki mutluluktan bile daha az kaygı vericidir. Bilinenin tercih edilmesi, güvenlik ve istikrar arayışının ifadesidir.

Bilimsel çalışmalar da sadece bilme ve anlama ihtiyacından kaynaklanmaz, aynı zamanda

güvenlik ihtiyacıyla güdülenirler. Edison'un ampulü icat etme öyküsünde olduğu gibi. Bunların dışında güvenlik ihtiyacı organizmayı harekete geçirici hakim güdü olarak, yalnız ani tehlike durumlarında görülür. Savaş, hastalık, toplumsal çözülme, kargaşa, terör, ihtilal, suçluların halkın arasında olması... gibi. Düzenin bozulduğu, kanunların işlemediği tüm durumlarda güvenlik, tatmin edilmesi gereken en temel ihtiyaç haline alır. Van depreminde giden yardımların sıra ile dağıtılma çabasına karşı ihtiyaç sahipleri tarafından yağmalanarak alınması da alamazsak tehlikesinden kaynaklanmaktadır. Ayrıca savaş, ihtilal...gibi durumlarda kalan toplumların diktatörlük ve askeri idareyi rahatlıkla kabul etmesinin altında yatan sebep de budur. Savunma sporlarının ortaya çıkışı da güvenlik ihtiyacıdır. Kısacası kişiye tehdit hissettiren her durum güvenlik ihtiyacıyla güdülenmesine sebep olur.

AİLE ORTAMINDA GÜVEN

Çocuğun gelişimi ve kişiliğindeki önemli etkisinden dolayı ailenin tutumu burada da karşımıza çıkıyor. Daha çok küçük yaşlardan başlayarak çocuğa sorumluluk vermek, adil olmasını ve kendi potansiyelinin farkına varmasını sağlamak öncelikle çocuğuna güven duyan, ilgili ve dengeli ailelerin başarabileceği bir eğitim becerisidir.

Aile içinde huzuru gerçekleştirmede önemli bir faktör de, eşlerin ve diğer aile fertlerinin birbirlerine karşı güven duymalarıdır. Çünkü aile ortamı, psiko-sosyal yönden gelişen bireyin, özellikle çocukların en çok etkileşime uğradığı yerdir.

Bu ilişkiler, bireyin kendine güvenmesini, kimlik ve kişilik kazanmasını, sosyal beceriler geliştirmesini ve topluma adapte olmasını sağlar. Eğer böyle olmaz yani aile fertleri birbirlerine güvenmez; diğerinin işine ve mesleğine saygı duymazsa; güvenilmeyen ve saygı duyulmayan taraf, bu duyguları başka yerlerde aramaya başlayacaktır. Aile fertleri arasında karşılıklı iyi bir iletişim ve güven söz konusu ise bu aile ortamının sağlıklı ve huzurlu olduğunu söyleyebiliriz.

Sosyal İlişkilerde Güven

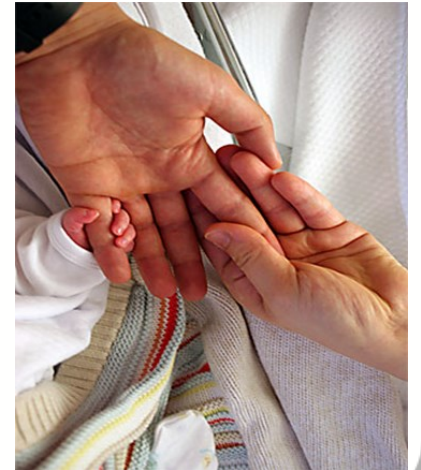
“Savaşın en kanlı günlerinden biriydi.

Asker, en iyi arkadaşının az ilerde kanlar içinde yere düştüğünü gördü. İnsanın başını bir saniye bile siperin üzerinde tutamayacağı ateş yağmuru altındaydılar. Tam siperden dışarı doğru bir hamle yapacağı sırada, başka bir arkadaşı onu omzundan tutarak tekrar içeri çekti,

-Delirdin mi sen? Gitmeye değer mi? Baksana delik deşik olmuş. Büyük bir ihtimalle ölmüştür. Artık onun için yapabileceğin bir şey yok. Boşuna kendi hayatını tehlikeye atma.

Fakat asker onu dinlemedi ve kendisini siperden dışarıya attı.

Aile fertleri arasında karşılıklı iyi bir iletişim ve güven söz konusu ise bu aile ortamının sağlıklı ve huzurlu olduğunu söyleyebiliriz.

İnanılması güç bir mucize gerçekleşti, asker o korkunç ateş yağmuru altında arkadaşına ulaştı. Onu sırtına aldı ve koşu koşu geri döndü. Birlikte siperin içine yuvarlandılar. Fakat cesur asker yaralı arkadaşını kurtaramamıştı. Siperdeki diğer arkadaşı;

-Sana değmez demiştim. Hayatını boşu boşuna tehlikeye attın.

-Değdi, dedi, gözleri dolarak,

-Değdi...

-Nasıl değdi? Bu adam ölmüş görmüyor musun?

-Yine de değdi. Çünkü yanına ulaştığımda henüz sağdı. Onun son sözlerini duymak, dünyalara bedeldi benim içim.

Ve hıçkırarak arkadaşının son sözlerini tekrarladı:

-Geleceğini biliyordum... Geleceğini biliyordum..."

Güven öyle bir duygudur ki; insanın kendini karşısındakine bağışladığı, birbirine tamamen verdikleri, "geleceğini biliyordum..." diyerek UMUT bağladıkları andır!

Her bekleyişin adı sadece UMUT olsa da; çaresizlik içinde bekleyene dokunduğu an umutlar, bırakıverir kendini güvenin, güvendiğinin kollarına!

-Güvendir, inanmayı sağlayan!

-İnanıldığının arkasından koşar insan!

-Savaşta bile olsa güvendiğinin, inandığının üstündedir hep gözler! Savaşın en kanlı gününde, "...en iyi arkadaşının az ilerde kanlar içinde yere düştüğünü..." görmesi ilginin gereğidir.

Başkası için "...kendi hayatını

tehlikeye atma..." düşüncesi ve kimseyi dinlemeyip "...kendisini siperden dışarıya..." atması boşuna değildir!

"İnanılması güç bir mucize..." gerçekleştirmek, "...o korkunç ateş yağmuru altında arkadaşına..." ulaşıp, "Onu sırtına" alarak "...koşa koşa geri" dönmesindeki cesaret boşuna değildir!

Hayatımızda, "Sana değmez demiştim." diyenler, demeye devam edenler olsa da, kimsenin farkında olmadığı, anlayamadığı anlar çoktur!

Değmez deseler de "Değdi, dedi..." dediğimiz ve değdiğini gösteren yaşların gözlerden süzülmediği anlar hep olmuştur! Bazen gözler dolar, bazen yaşlar süzülür gözlerden! Fakat, her şeye değen anlar elbet vardır! Değersiz bir şeyin uğruna, öleceğini bilebile "Hayatını boşu boşuna tehlikeye..." atmaz insan!

"...son sözlerini duymak..." bazen üzer insanı! Her şeye değen; "... dünyalara bedeldi benim içim." dediğimiz "ve hıçkırarak..." "...son sözlerini..." tekrarladığımız anlar, anlarımız çooooook olmuştur!

Bazen beklenen gelmez; fakat, beklenmedik anda "Geleceğini biliyordum... Geleceğini biliyordum..." Bir işin en büyük yanı güven duymaktır

www.gelisim.k12.tr

OKUL ORTAMINDA GÜVEN

Okula uyum sürecinde çocukların biraz heyecan ve kaygı duymaları normal. Aile içinde güvende olduğunu düşündükleri için farklı ve belirsiz bir ortamdan hoşlanmayabilirler. Kafalarında birçok soru işareti oluşur. Örneğin öğretmeni kendisini sevecek mi?, Arkadaşları olacak mı? Onu tuvalete kim götürecektir? Okulda kaybolur mu? soruları kaygıyı daha da artırır.

Okula uyum süresi aile ve öğretmenin işbirliği ile kolaylaşır. Önemli olan çocuğun okula ve öğretmenine güvenmesidir. Güven varsa çocuk, okula hazır olarak mutlu biçimde derse gider. Bu süreç bazıları için daha uzun olabilir veya okulu redde bir azalma görülmeyebilir. Bu durumda kaygının nedeni irdelenmeli, uzmana başvurulmalı. Çünkü okul reddinin altında anne baba geçimsizliği, çocuğa karşı ilgisizlik, kardeş kıskançlığı gibi farklı etkenler de olabilir.

- Doğduğumuz andan itibaren, yaşamımızda en hakim duygu; Güven duygusudur.
- Bebek, annesinin memesini emerken, kendisine sarılan kollarından ve bedeninden güvende olduğu duygusunu alır.
- Anne, öğretmenlere duyduğu güvenle bırakır yavrusunu okula.
- Çocuk, güvenle tutar annesinin / babasının elini.
- Güvendiğimiz firmanın uçağına / otobüsüne binerek yaparız yolculuklarımızı.
- Güvendiğimiz insanla, paylaşırız sorunlarımızı.
- Güvendiğimiz insanı, sever ve aşık oluruz.
- Güvendiğimiz insanla, birleştiririz hayat yolumuzu.